LES MÚSIQUES DE JOAN ALCOVER II

JOSÉ MANUEL SANCHEZ, TENOR

FRANCESC BLANCO, PIANO

CASMUSIC

Les campanes

Assaborint l'hora tranquil·la,
he reposat en el coster.
Cada encontrada té sa vila,
i cada vila son cloquer.

Totes les tintes llunyedanes
fan en la serra una blavor;
totes les veus de les campanes
una melòdica remor.

Sons de cloquers qui s'harmonitzen
escalonats pels quatre vents,
com a gegants qui profetitzen
damunt els pobles indolents;
par que en el terme divisori
de les tenebres i la llum,
diuen el salm recordatori
de nostra vida que es consum.

L'himne de pau als qui reposen
en el reialme de la mort,
si ofèn l'orella dels qui gosen,
als qui sufrim dóna conhort.

No la planyeu eixa diada
als qui ploram sers anyorats,
perquè ella fa menys desolada
l'ombra on jauen els finats.

Per tot arreu, l'alta harmonia
aixeca esbarts de pensaments,
i en els finats fa companyia
la remembrança dels vivents.

Joan Alcover

Desolació

Jo só l'esqueix d'un arbre, esponerós ahir,
que als segadors feia ombra a l'hora de la sesta;
mes branques una a una va rompre la tempesta,
i el llamp fins a la terra ma soca mig-partí.
Brots de migrades fulles coronen el bocí
obert i sens entranyes que de la soca resta;
cremar he vist ma llenya; com fumerol de fesa,
al cel he vist anar-se'n la millor part de mi.
I l'amargor de viure xucla ma rel esclava,
i sent brostar les fulles i sent pujar la saba,
i m'aida a esperar l'hora de caure un sol de conhort.
Cada ferida mostra la pèrdua d'una branca:
sens jo, res parlaria de la meitat que em manca;
jo visc sols per plànyer lo que de mi s'és mort.

Joan Alcover

Anacreòntica

La font ens avisa
vora del barranc;
la taula i el banc
són pedra massissa.

El crestall irisa
el tovalló blanc;
s'escalfa la sang,
la gent s'electritza.

Mes, a la insolenci
imposa silenci
sagrada remor...
Amb subtil fumera
dins la cafetera
bull la inspiració.

Joan Alcover

La Balanguera

La Balanguera misteriosa
com una aranya d'art subtil,
buida que buida sa filosa,
de nostra vida treu lo fil.
Com una parca bé cavil.la
teixint la tela per demà.

La Balanguera fila, fila,
la Balanguera filarà.

Girant l'ullada cap enrera
guaita les ombres de l'avior,
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llavor.
Sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelar.

La Balanguera fila, fila,
la Balanguera filarà.

De tradicions i d'esperances
teix la senyera pel jovent
com qui fa un vel de noviances
amb cabelleres d'or i argent
de la infantesa que s'enfila, de la
vellura que se'n va.

La Balanguera fila, fila,
la Balanguera filarà.

Joan Alcover

El dol

Sé d'una vella consirosa
a qui sos fills varen deixar
per la fortuna fabulosa
de l'altra banda de la mar.
Com la grisor d'un ull d'oracle,
mira la fonda solitud
esperant l'hora del miracle
que li retorni el bé perdut.
Com ella guaita la marina,
mon pensament vetla, abocat;
mes la finestra on s'inclina
s'obre davant l'eternitat...
Arriba un jorn que nostra vida
ja no veu res en l'avenir;
mes a l'hivern, rejovenida,
en la dels fills torna a florir.
Tèbia dolcesa els ulls amoixa
de pressentir la tendra mà
que, en acabant l'última angoixa,
piadosament els tancarà.
I de llur vida l'aurèola
ens sembla veure en lo futur,
que nostres cendres agombola
assolellant el vas obscur.
Però si cau llur jovenesa
i se'ns acluca l'ideal,
¡què n'ha de fer de sa vellesa
l'àrida soca paternal?
Cap a l'abisme que ens espera,
mon pensament amolla el fruit
com el brancam d'una figuera
tota penjada sobre el buit.
Llum de records passa allà enfora,
pluja d'estels en la negror.
No me'n sé anar, no, de la vora
de mon terrible mirador.
Com en el fons d'un vell retaule
llisquen els dos adolescents;
passen, ulls clucs, sense paraula,
com a somnàmbuls somrients.
Passa la flor de l'amor mia;
passen en creu aquelles mans
que ma tendresa cobdícia
per a besar-les com abans.
De la foscor mai explorada
munten alens d'oratge fred
que ma existència amenaçada
fan tremolar com un llumet.
¿Cal defensar la flama incerta
d'aquest llumet feble i morent?
Per a tancar la porta oberta,
¿cal que forcegi contra el vent?
Entri la ratxa que em perfuma
amb la fetor d'un món podrit!
Munti l'oreig que du l'escuma
de les rompents de l'infinit!

II

Ombra divina, protectora
de l'aliança dels dos móns,
jo torn a tu; mon cor enyora
les oblidades oracions.
Aquí tot parla de l'imperi
a on sojornen els difunts;
aquí batega el gran misteri
que vius i morts escalfa junts.
Sols la fredor d'aquestes lloses
calma la febre de mon front,
davant les úlceres descloses
de l'enclavat en creu d'afront.
Els qui duim l'ànima ferida,
com els captaires afollats,
entre el tumulte de la vida
ens hi trobam desemparats.
Mes en el temple que il.lumina
com un estel la llàntia d'or,
l'eternitat s'hi sent veïna
afalagant el nostre cor.
I els endolats, al peu de l'ara,
sentim els morts més avinent;
i a eixugar el plor de nostra cara
ve la carícia de l'absent.

Joan Alcover

Certamen

Una nit de primavera,
l'Amor, viatjant, reposa,
assegut a la vorera
del camí;
y en competencia la rosa
y la lluherna y'l gri,
quiscun ab el séu idioma
fet d'aroma,
llum ò sò, parlen axí.

La rosa diu;—Exa es l'hora
que la foscor em cubreix,
mes el vianant, d'enfora,
per la flayre'm reconeix.—
La lluherna diu:—Encara
no ha sentida olor de tu,
y ja veu la verdor clara
del meu fanalet que llu.—
i ja veu la verdor clara
del meu fanalat de llum.
I diu el gris, quan se n'adona,
del perfum i la claror,
el viatger ja fa estona
que ha sentit un cant sonor.
La rosa diu, encara,
Y diu el gri:—Quan s'adona
del perfum y la claror,
el viatger ja fa estona
qu'ha sentit mon cant sonor.—
¿Quina art, oh dolça harmonía,
vencería
el teu misteri diví
qu'en el món ens acompanya?
L'Amor diu:—El músich guanya —
Y segueix el séu camí.

Joan Alcover

LES MÚSIQUES DE JOAN ALCOVER II

JOSÉ MANUEL SÁNCHEZ, TENOR

FRANCESC BLANCO, PIANO

Les campanes. Música de Bernat Quetglas

Desolació. Música Bernat Julià*

Anacreòntica. Música de Antoni Parera Fons

La Balanguera. Música de A. Vives. Arranjaments Parera Fons

Certamen. Música de Pilar Mena

Una producció musical d'Eugènia Gallego i José Manuel Sánchez per a Casmusic

*Gràcies al suport de Fundació Conservatori Superior de les Illes Balears

Una producció amb el suport de:

CASMUSIC

Consell de Mallorca

ICIB Institut d'Indústries Culturals de les Illes Balears